

PROCLAMA QUE DÓNA AL PÚBLICH

LA SOCIETAT DEL BORN.

BARCELONINS:

Quant los últims y mes rónechs poblots de nostra patria ab la celebració de los seus mercats, firas y festas majors, ostentan públicament son poderío y tenen lo desinterés de mantenir á *pan y cuchillo* á una multitud de crustáceos barcelonins que s' aferran ab indomable constancia á la mes petita gorra, mengua imperdonable fora que Barcelona, la ciutat del tram-via, la patria del Ola vos y del Xato de l' encant, la que asombrá al món ab la maravella dels rellotges elétrichs y altres notables invencions degudas al talent dels seu sabis administradors; permanesqués miserable y avara devant las repetidas y sublimes mostrás de desprendiment que se l' hi han otorgat en techs, en tiberis, en balls y en xerinelas.

Per aixó es que comprenetho aixis vostra Carnavalesca Junta nombrada en aquella magna, célebre y trascendental reunió de la que ne teniu coneixement per la nostre crida donada á llum en 23 del present mes, reunió composta de lo mes bó de cada casa, convocada per la guassona *Societat del Born*, en la espaciosa, tradicional y bullanguera Sala de sessions que té en lo segon pis de una casa situada en lo mercat á qui li deu el nom; ab la segura confianza de que en tant llegítim y honros comportament ningú pot ni siquiera fer lo propósit de oposarshi, ha acordat tinga lloch la devolució durant la próxima temporada de Carnestoltes.

Al tenir, donchs, aquesta Junta Carnavalesca, la gran satisfacció de anunciarvos que la restitució podeu efectuarla mentres durin las colossals, pasmosas y sorprendents festés que té en projecte; aixó es, desde el diumenge 4 de Fevrer próxim, fins al dimars 13 del mateix mes conforme al variat, plástich, estétich, taurómach y escollit programa que divendres se vendrá á preu de romanso; no dupta no, que semblant pensament será acollit per vosaltres ab entusiasme y de que desvetllats com els serenos, llestos com els municipals y lleugers com los guardas-passeigs os apressurareu á convidar á tots los que un dia ó altre tingueren la galanteria de atiparvos á casa seva, sense demanarlos un quarto y despedintvos ab cara plentera ahont s' hi dibuixava lo mes espressiu y satisfactori sorris.

No vingueu ab l' excusa que cumplireu ja sobradamente en la vuytada de la Mercé de l' any passat ó sia en la época que tingueren lloch aquellas célebres y miraculosas festas que ab la seva épica trompa enregullada s' encarregá la fama de ferho saber fins en los mes remots confins, puig que ja sabeu lo *camelo* que pagaren als qu' es deixaren caurer al parany que 'ls hi fou parat per medi de boladistas cartells.

¡Quí no recorda haber vist los pobres forasters rodar solets y perduts per nostra ciutat sense un trosset de coca per reanimar las sevas perdudas foras y careixent d' un mal jas de palla ahont deixarse caurer! Si 'ls pörtichs

de la plassa qu' ara 'n diem Nacional, si 'ls taulons de la Riba y si las cadiras de la Rambla tinguessin lo dó de la paraula, may siga sinó com els lloros, quin número mes infinit no 'ns descubririan de forasters que d' ellas s' ampararen per no trovar un sostre hospitalari en que acollirse, tinguentne de passar la nit al ras com lo jove imberbe que 'l tancan á fora per no acudir puntual á casa seva á l' hora que son pare li te senyalada! No; durant aquella semmana, no corresponguerem pas á las probas de generositat que d' ells teniam rebudas. A lo seu desinterés oposarem nostre egoisme: mentres ells tot nos ho donan de arrós, nosaltres tot els ho ferem pagar, deixantlos tant sols veurer gratis els gegants, las comparsas de moros y cristians, el balls de bastons, la corrida de burros á Hostafranchs y altres sublimes emanacions del preclar númen dels talentarros que confeccionaren lo sanfainesch programa. Ni als quatre caps de bestia colocats dins d' un grandió cercat capás per un parell de milés, podian veurels sense afluixar quatre quartets.

¡Vaja, ab las mans al pit! ¿Va ser complir ab ells? ¿Ferem lo que debiam? De cap manera. Per aixó os exhortem ara á quedar com uns homes. No 'ns feu quedar malament.

¡Barcelonins! Lo compte corrent de l' arrós se trova en descobert: tots los pobles que acreditan de vosaltres alguna gorra, esperan vostre veu ab la cartera de viatge al coll com els cobradores de la central y ab la maleta á la mà com los empleats de Espanya, ab la seguritat que no tardarán á sentir la invitació á que vinguin pera presenciar las festas del Carnaval, trovant mentres durin un siti á vostre taula y lo millor llit que tinguen. Lo temps es curt y 'ls dias no mes tenen vintiquatre horas, pero ab forsa de voluntad y ab cinquante centims per un sello, si 'ls estanchs ne tenen, s' escriu y se envia una carta ab poca estona. Lo rébrerla el que vagi dirigida ja es mes difícil. Antes no costava tant perquè el correu era conduit per medi de espardenyas, ara ja es altra cosa, se fa l' envio per medi de ferro-carrils y vapors qu' es operació mes costosa; pero ab tot no desanimeu; poseus de nostre part, saldeu lo compte que teniu pendent. Escolteu nostres desinteresats consells y no dupteu gens de que com un aixam de abellas compareixerán á Barcelona los que tinguen la galanteria de invitar, y si ab ells os porteu be; si no feu la mesquinesa de ferlos pagar tot, al acostarse las festas majors os veureu assediats de tentadoras invitacions, que no podreu menos de aceptar, deixantvos grats recorts de bonas caras, magnífica taula, soberbias festas y llepantvos los bigotis ahont encara s' hi veuran senyals de la característica crema.

Si ho feu com hos diem, vostres deutors os ho premien ó sino que os ho demanin.

Barcelona 31 Janer 1872.

LA JUNTA.